

Propozycja zajęć na piątek 09.04.2021

Witamy Was drogie Biedroneczki i zapraszamy do wspólnej zabawy.

Temat: Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby Sąsiad szpak.
Zabawy rytmiczne

Cele: - rozwijanie mowy; zapoznanie z wyglądem szpaka.
- rozwijanie poczucia rytmu

Aktywność: językowa, społeczno- przyrodnicza, rytmiczna

1. Powitamy się piosenką, która towarzyszy nam w tym tygodniu „Wołanie wiosny”
Zaczynamy!!!

<https://www.youtube.com/watch?v=1znkHuT2YZ8>

2. Dziś poznamy wygląd szpaka. Popatrzcie na ilustracje i słuchając jego śpiewu posłuchajcie ciekawostek na jego temat.

<https://www.youtube.com/watch?v=cFRYe2RbT9s>

Szpak to ptak. Wiosną jego pióra mienią się wszystkimi barwami tęczy, z brązowymi kreskami. Od brokatowej sukni, wyraźnie odcinają się jego ciemnoczerwone nogi. Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie.

W gniazdach mają zioła, które chronią je przed pasożytami. Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. czereśnie.

3. Posłuchajcie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „Sąsiad szpak” lub poproście Rodziców, aby wam go przeczytali.

<https://www.youtube.com/watch?v=0PoPsMmP-BE>

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogluszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny

ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał żdźbło zeschłej trawy.

Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będiesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie,

rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady.

Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

4. Rozmowa na temat opowiadania – rodzic zadaje pytania.

- Jak myślisz, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

– Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?

– Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?

– Gdzie założył gniazdo szpak?

– Jakie odgłosy naśladował szpak?

– Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?

– Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?

– Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

5. Ćwiczenia oddechowe – Wyścigi piórek.

Potrzebne będzie piórko dla dziecka (najlepiej gdyby były podobne do piór szpaka). Dziecko siada na podłodze, jego zadaniem jest przedmuchiwanie piórka z jednej strony pokoju na drugą.

6. Nic nie poprawi humoru tak, jak odrobina ruchu. Dlatego w naszych zadaniach nie może zabraknąć zabaw. Poniżej znajdziecie kilka muzycznych propozycji. Wystarczy włączyć filmik i wspólnie z dziećmi się poruszać... uważajcie bo będzie coraz szybciej... piosenka „Ręce w górę”

<https://www.youtube.com/watch?v=OmAZquWgp9A>

I może coś jeszcze takiego... jak uda Wam się bez pomyłki dotrzeć do samego końca będziecie prawdziwymi Mistrzami! „A ram sam sam”

<https://www.youtube.com/watch?v=EKp3EdoHdKI>

A teraz zapraszamy do następnej zabawy przy piosence „Kreślimy kółeczka”

<https://www.youtube.com/watch?v=Fm3ee-O7H7w>

Na zakończenie znana zabawa, przy której lubiliście się bawić „Ręce klaszczą” **Pamiętajcie!!!!**

<https://www.youtube.com/watch?v=4S9HVyB5G1Q>

Myślimy, że dobrze się bawiliście.

7. Otwórzcie karty pracy „Nowe przygody Olka i Ady cz.3 i wykonajcie ćwiczenia na stronach 64- 66

DZIĘKUJEMY !!!! Miłego dnia.

Halina Bieniek i Urszula Kaszuba